

REGLUGERÐ

fyrir Eftirlaunasjóð Reykjanesbæjar.

1. gr.

Nafn og heimili.

Sjóðurinn heitir Eftirlaunasjóður Reykjanesbæjar. Heimili hans og varnarþing er í Reykjanesbæ. Sjóðurinn var stofnaður árið 1958 og hét þá Eftirlaunasjóður Keflavíkurkaupstaðar.

2. gr.

Hlutverk sjóðsins.

Hlutverk sjóðsins er að veita sjóðfélögum elli- og örorkulífeyri og eftirlátnum mökum þeirra og börnum, maka- og barnalífeyri, svo og börnum elli- og örorkulífeyrisþega barnalífeyri, allt samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar.

3. gr.

Sjóðfélagar.

Sjóðfélagar skulu vera allir starfsmenn Reykjanesbæjar og fyrirtækja hans, sem orðnir eru fullra 16 ára að aldri og taka laun samkvæmt kjarasamningi Starfsmannafélags Reykjanesbæjar eða samkvæmt sérsamningi, þar sem kveðið er á um aðild að sjóðnum.

Heimilt er stjórn sjóðsins að taka í sjóðinn starfsmenn stofnana eða fyrirtækja, sem Reykjanesbær rekur ásamt öðrum. Sama gildir um starfsmenn sjálfseignarstofnana, sem eiga lögheimili í kaupstaðnum og starfa í almenningsþágu, enda sé starf þeirra að mestu takmarkað við lögsagnarumdæmi kaupstaðarins. Það er skilyrði fyrir aðild stofnunar eða fyrirtækis að sjóðnum samkvæmt þessari grein, að aðildin hafi hlotið samþykki bæjarstjórnar Reykjanesbæjar og um hana hafi verið gerður samningur við sjóðstjórn. Í slíkum samningi skal m.a. kveðið á um, hvernig háttað skuli uppgjöri endurgreiðsluskuldbindingar samkvæmt 22. gr., ef hlutaðeigandi stofnun eða fyrirtæki hættir aðild sinni vegna breytinga á rekstrarformi, loka starfsemi eða af öðrum orsökum, þannig að breytingin hafi ekki í för með sér aukna ábyrgðarskuldbindingu Reykjanesbæjar samkvæmt 9. gr. Þeir, sem njóta elli- eða örorkulífeyris úr sjóðnum, teljast sjóðfélagar, nema um sé að ræða lífeyri vegna geymdra réttinda, sbr. 2. mgr. 15. gr.

Þeir starfsmenn Reykjanesbæjar eða stofnana hans, sem skylt er að greiða iðgjöld til annarra lífeyrissjóða, sem stofnaðir eru með lögum eða njóta viðurkenningar fjármála-ráðuneytisins, skulu ekki vera í þessum sjóði vegna starfa, er gjaldskylda til slíkra sjóða fylgir.

4. gr.

Stjórn.

Stjórn sjóðsins skal skipuð þremur mönnum. Skal einn kosinn af sjóðfélögum úr þeirra hópi. Annan kýs bæjarstjórn Reykjanesbæjar. Þeir skulu báðir kosnir til fjögurra ára. Hinn þriðji er bæjarstjóri, og er hann formaður sjóðstjórnar.

Stjórn sjóðsins sér um rekstur hans samkvæmt reglugerð þessari. Hún skal halda gjörðabók og skrá í hana allar samþykktir. Samþykkt er lögleg, ef tveir stjórnarmenn greiða henni atkvæði.

5. gr.

Reikningar, endurskoðun og afgreiðsla.

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið. Reikningar sjóðsins skulu endurskoðaðir af sömu mönnum og reikningar bæjarsjóðs.

Stjórn sjóðsins skal gera þær ráðstafanir, sem nauðsynlegar eru fyrir starfrækslu hans, afgreiðslu, reikningshald, innheimtu tekna og greiðslu lífeyris, og heimilt er henni að semja við bæjarsjóð, annan lífeyrissjóð, banka eða sparisjóð um að annast þessi verkefni.

6. gr.

Tryggingafræðileg athugun.

Stjórn sjóðsins skal eigi sjaldnar en fimmta hvert ár fá tryggingafræðing til að reikna út fjárhag sjóðsins. Hann skal semja skýrslu um athugun sína og gera upp efnahagsreikning á grundvelli útreikninganna.

Telji tryggingafræðingurinn með hliðsjón af kaupgjaldsþróun og öðrum atriðum, er máli skipta, rannsókn sína leiða í ljós, að fjárhagur sjóðsins sé ótryggur, skal hann gera tillögur til sjóðstjórnar um úrbætur.

Að lokinni tryggingafræðilegri athugun skal sjóðstjórn gera bæjarstjórn grein fyrir niðurstöðum hennar og skýra frá fyrirætlunum sínum um ráðstafanir í framhaldi af henni.

7. gr.

Ávöxtun á fé sjóðsins.

Stjórn sjóðsins sér um ávöxtun á fé hans, og skal það gert á eftirfarandi hátt:

1. Í ríkisskuldabréfum og skuldabréfum tryggðum með ábyrgð ríkissjóðs.
2. Í bönkum og sparisjóðum og í skuldabréfum með beinni bankaábyrgð.
3. Í skuldabréfum tryggðum með veði í húseignum allt að 50% af brunabótamatsverði, eða sé brunabótamat ekki fyrir hendi, þá af matsverði, sem ákveðið er af tveimur mönnum, sem fjármálaráðherra tilnefni, og allt að 50% af fasteignamatsverði lóða í kaupstöðum og kauptúnum.
4. Í skuldabréfum sveitarfélaga, enda sé fjárhagur hlutaðeigandi sveitarfélags traustur að mati sjóðstjórnar.
5. Í hlutabréfum fyrirtækja og verðbréfum fjárfestingarsjóða, sem ávaxta fé sitt að hluta til í hlutabréfum hér á landi eða erlendis. Þó skal ekki verja meiru en 5% af árlegu ráðstöfunarfé sjóðsins til hlutabréfakaupa.
6. Í skuldabréfum stofnlánasjóða atvinnuveganna, fjárfestingarstofnana og annarra lánastofnana en þeirra, sem nefndar eru í 2. lið, enda hafi Seðlabanki Íslands veitt þeim viðurkenningu í þessu skyni.

Heimild til kaupa á verðbréfum samkvæmt 4.-6. lið er bundin því skilyrði, að um slík kaup sé fullt samkomulag í stjórn sjóðsins.

8. gr.

Iðgjöld.

Sjóðfélagar greiða 4% af föstum launum sínum í iðgjöld til sjóðsins. Launagreiðanda ber að halda iðgjöldum eftir af launum sjóðfélaga og greiða þau til sjóðsins innan tveggja vikna.

Launagreiðendur greiða í iðgjöld til sjóðsins 6% af þeim föstu launum, er sjóðfélagi tekur hjá þeim. Skulu þau greidd til sjóðsins samtímis iðgjöldum sjóðfélaga.

Nú hækka föst laun sjóðfélaga, sem náð hefur 60 ára aldri, umfram það, sem um hefur samist milli launagreiðenda sem greiða til sjóðsins og hlutaðeigandi stéttarfélaga á undanfarandi 12 mánuðum, og getur sjóðstjórn þá ákveðið, að ekki skuli greidd iðgjöld af slíkri umframhækkun launa og ekki verði tekið tillit til hennar við úrskurðun lífeyris. Slík ákvörðun sjóðstjórnar skal tekin eigi síðar en þremur mánuðum eftir að sjóðnum hefur borist tilkynning um launahækkunina og aldrei síðar en þremur mánuðum eftir lok þess almanaksárs, er hún kom til framkvæmda.

Þegar sjóðfélagi hefur öðlast rétt til 87% ellilífeyris, falla iðgjaldagreiðslur hans niður, svo og iðgjaldagreiðslur launagreiðanda hans vegna.

Enginn greiðir iðgjöld til sjóðsins fyrr en eftir lok þess mánaðar, er hann nær 16 ára aldri.

Sjóðfélagar bera eigi ábyrgð á skuldbindingum sjóðsins nema með iðgjöldum sínum.

9. gr.

Ábyrgð Reykjanesbæjar á lífeyrisgreiðslum.

Reykjanesbær ber ábyrgð á greiðslum lífeyris samkvæmt reglugerð þessari.

10. gr.

Ellilífeyrir.

Hver sjóðfélagi, sem á að baki a.m.k. 5 réttindaár, sbr. 14. gr. og er orðinn fullra 65 ára, á rétt á ellilífeyri úr sjóðnum, enda láti hann þá af starfi sínu, og skyldur er hann að láta af starfi sínu, er hann nær 70 ára aldri, nema sérstök samþykkt bæjarstjórnar komi til. Upphæð ellilífeyris er hundraðshluti af launum þeim, er á hverjum tíma fylgja starfi því, sem sjóðfélagi gegndi síðast, sbr. þó 3. og 4. mgr. Hundraðshluti þessi er 2% af launum fyrir hvert réttindaár, en þó aldrei hærri en 87%.

Þegar sjóðfélagi hefur náð 60 ára aldri, samanlagður lífaldur hans og réttindatími er orðinn 95 ár og hann lætur af störfum, á hann rétt á ellilífeyri. Lífeyrisréttur sjóðfélaga, sem notfærir sér þessa reglu, skal vera 2% af launum fyrir hvert réttindaár.

Hafi sjóðfélagi gegnt hærra launuðu starfi eða störfum í a.m.k. 10 réttindaár fyrr á sjóðfélagatíma sínum, skal miða lífeyri við hæst launaða starfið, enda hafi hann gegnt því í a.m.k. 10 ár. Ella skal miða við það hærra launað starf, sem hann að viðbættum enn hærra launuðum störfum hefur gegnt í a.m.k. 10 ár.

Nú hefur sjóðfélagi öðlast rétt til að taka ellilífeyri, en frestar töku hans og tekur jafnframt við öðru starfi hjá aðila, sem tryggir starfsfólk sitt í sjóðnum, lægra launuðu en því, sem hann gegndi áður, og skal þá miða lífeyri við laun í því starfi, sem hærra var launað. Sama regla gildir, þegar sjóðfélagi verður af heilsufarsástæðum að láta af starfi sínu, en tekur við öðru léttara og lægra launuðu starfi, er veitir aðgang að sjóðnum. Stjórn sjóðsins getur krafist vottorðs trúnaðarlæknis sjóðsins til sönnunar því, að sjóðfélaginn verði að láta af starfi sínu vegna heilsubrests.

Um ellilífeyrisrétt þeirra, sem ná ekki 5 ára réttindatíma í sjóðnum, fer eftir ákvæðum 16. gr.

11. gr.

Örorkulífeyrir.

Hver sjóðfélagi, sem á að baki a.m.k. 5 réttindaár, hefur greitt til sjóðsins undanfarin þrjú almanaksár og a.m.k. 6 mánuði á undanfarandi 12 mánuðum, á rétt á örorkulífeyri, ef hann verður fyrir orkutapi, sem trúnaðarlæknir sjóðsins metur 40% eða meira. Örorkumat þetta skal fyrstu 5 árin eftir orkutapið aðallega miðað við vanhæfni sjóðfélaga til að gegna starfi því, er hann hefur gegnt og aðild hans að sjóðnum er tengd. Þrátt fyrir örorku á enginn rétt á örorkulífeyri, meðan hann heldur fullum launum fyrir starf það, er hann gegndi, eða fær jafnhá laun fyrir annað starf, og aldrei skal samanlagður örorkulífeyrir og barnalífeyrir samkvæmt 3. mgr. 13. gr. vera hærri en sem nemur þeim tekjumissi, sem sjóðfélaginn hefur sannanlega orðið fyrir sökum örorkunnar.

Þegar skilyrði 1. mgr. um réttinda- og iðgjaldagreiðslutíma eru uppfyllt, miðast hámark örorkulífeyris við áunninn lífeyrisrétt samkvæmt 10. gr. að viðbættum lífeyri, er svarar til þess réttindatíma, sem sjóðfélagi hefði áunnið sér fram til 65 ára aldurs miðað við árlegan meðalréttindatíma hans næstu þrjú almanaksárin fyrir orkutapið. Telji sjóðstjórn þetta þriggja ára meðaltal vera sjóðfélaganum óhagstætt vegna sjúkdómsforfalla, er henni heimilt að leggja til grundvallar meðalréttindatíma fleiri ár aftur í tímann og sleppa úr meðaltalinu því almanaksári, sem lakast er. Eigi sjóðfélaginn jafnframt rétt á örorkulífeyri úr öðrum sjóði, skal hann því aðeins fá lífeyri úr þessum sjóði vegna ókomins tíma, að hann hafi síðast greitt iðgjöld til þessa sjóðs. Ef rekja má orkutapið til ofnotkunar áfengis, lyfja eða fikniefna, skal ekki reikna réttindi vegna ókomins tíma.

Örorkulífeyrir er sami hundraðshluti af hámarksörorkulífeyri og orkutapið er metið, sbr. þó 1. mgr.

Skylt er öryrkja, sem sækir um örorkulífeyri úr sjóðnum eða nýtur slíks lífeyris, að láta sjóðnum í té allar þær upplýsingar um heilsufar sitt og atvinnutekjur, sem nauðsynlegar eru til að dæma um rétt hans til lífeyris.

Stjórn sjóðsins skal lækka eða fella niður örorkulífeyri þeirra öryrkja, sem fá starfsorku sína aftur að nokkru eða öllu leyti. Sömuleiðis ber henni að hækka örorkulífeyrinn, ef örorkan vex til muna og án sjálfskaparvita frá því, sem hún var metin við fyrri ákvarðanir, enda hafi sjóðfélaginn á þeim tíma, er örorkan óx, ekki verið í starfi, er veitti honum lífeyrisrétt í öðrum lífeyrissjóði.

Örorkulífeyrir fellur niður við 65 ára aldur. Ellilífeyrir skal þá ákveðinn þannig, að auk áunninna réttinda skal reikna að þeim hluta, er hundraðshluti örorku segir til um, réttinda-tíma, sem við úrskurðun örorkulífeyris var reiknaður sjóðfélaganum fram til 65 ára aldurs. Aldrei skal þó slík viðbót við áunninn réttindatíma vera meiri en svo, að heildarréttindatími á framreikningstímabilinu verði lengri en það tímabil sjálft.

Um örorkulífeyri þeirra, sem ekki uppfylla skilyrði 1. mgr. um réttinda- og iðgjaldagreiðslutíma, fer eftir ákvæðum 16. gr.

12. gr.

Makalífeyrir.

Nú andast sjóðfélagi og lætur eftir sig maka á lífi, og á þá hinn eftirlifandi maki rétt til lífeyris úr sjóðnum, enda sé ekki um fleiri rétthafa að ræða sbr. 5. og 6. mgr. og sjóðfélaginn hafi við andlátið notið elli- eða örorkulífeyris samkvæmt 10. - 11. gr. eða átt að baki a.m.k. 5 ára réttindatíma og greitt iðgjöld til sjóðsins a.m.k. 6 mánuði á undanfarandi 12 mánuðum. Eftirlifandi maki samkvæmt þessari málsgrein telst ekki sá, sem skilinn var við sjóðfélagann að borði og sæng fyrir andlát hans.

Þegar skilyrði 1. mgr. um réttinda- og iðgjaldagreiðslutíma eru uppfyllt, er upphæð makalífeyris 60% af ellilífeyri, þar sem auk áunnins réttindatíma skal reikna réttindatíma fram til 65 ára aldurs í samræmi við ákvæði 2. mgr. 11. gr. Hafi sjóðfélaginn notið örorkulífeyris samkvæmt 11. gr., skal reikna réttindatíma frá þeim tíma, er makalífeyrir er veittur, í samræmi við ákvæði 2. mgr. 11. gr., en síðan til 65 ára aldurs í samræmi við þann árlega réttindatíma, sem úrskurður um örorkulífeyri miðaðist við. Veiti dauðsfallið hinum eftirlifandi maka rétt til lífeyris úr öðrum lífeyrissjóði, skal hann því aðeins fá lífeyri úr þessum sjóði vegna ókomins tíma, að hann hafi síðast greitt iðgjöld til þessa sjóðs.

Nú hefur sjóðfélagi gengið í hjónaband eftir að hann var orðinn 60 ára eða á þeim tíma, er hann naut lífeyris úr sjóðnum eða hann var lagstur banaleguna, og úrskurðar þá stjórn sjóðsins, hvort eftirlifandi maki hans skuli njóta lífeyris úr sjóðnum eða eigi.

Nú lætur sjóðfélagi ekki eftir sig maka, en einstæð móðir hans, ógift systir hans eða annar ógiftur aðili hefur sannanlega annast heimili hans um árabíl, þó eigi skemur en 5 ár, og er þá stjórn sjóðsins heimilt að greiða hlutaðeigandi makalífeyri, svo sem um ekkju eða ekkil væri að ræða. Á sama hátt er sjóðstjórn heimilt að greiða sambýlismanni eða sambýliskonu lífeyri, ef sjóðfélagi lætur eftir sig barn innan 18 ára aldurs, sem hann hefur átt með hinu eftirlifandi. Einnig er sjóðstjórn heimilt að greiða sambýliskonu eða sambýlismanni lífeyri í 24 mánuði, þótt ekki sé fullnægt skilyrðum 1. málslíðar um sambúðartíma, eða ef sambúðaraðili er 50% öryrki eða meiri.

Hafi sjóðfélagi, sem lætur eftir sig maka, sbr. 1. mgr., ellegar sambýlismann eða sambýliskonu, sem úrskurdaður er réttur til lífeyris samkvæmt 4. mgr., áður verið í hjúskap eða sambúð með öðrum á þeim tíma, er hann ávann sér réttindi og/eða naut lífeyris úr sjóðnum, skal makalífeyri skipt milli aðila í hlutfalli við hjúskapar- og sambúðartíma á nefndu tímabili, reiknaðan í mánuðum sem hér segir:

- a. Eftirlifandi maka samkvæmt 1. gr., skal reiknaður hjúskapartími að viðbættum sambúðartíma fyrir hjúskap.
- b. Eftirlifandi sambýlismanni eða sambýliskonu skal reiknaðar sambúðartími samkvæmt 4. mgr.
- c. Fyrrverandi maka, sem hvorki er í hjúskap né sambúð á dánardegi sjóðfélaga, skal reiknaður hjúskapartími að viðbættum sambúðartíma fyrir hjúskap.
- d. Fyrrverandi sambýlismanni eða sambýliskonu sem hvorki er í hjúskap né sambúð á dánardegi sjóðfélaga, skal reiknaður sambúðartími samkvæmt 4. mgr.

Láti sjóðfélagi hvorki eftir sig maka skv. 1. mgr. né sambýlismann eða sambýliskonu samkvæmt 4. mgr., skal lífeyrir þeirra aðila, sem nefndir eru í c- og d-lið 5. mgr., reiknast í hlutfalli við hjúskapar- og sambúðartíma af þeim tíma, sem hinn látni sjóðfélagi ávann sér réttindi í sjóðnum.

Réttur til makalífeyris fellur niður, ef makinn gengur í hjónaband á ný, en kemur aftur í gildi, sé hinu síðara hjónbandi slitið án réttar til lífeyris. Sama reglan gildir, ef hinn eftirlifandi maki býr samvistum með manni eða konu, meðan samvistum er eigi slitið. Hlutfall lífeyris, sem úrskurðað hefur verið samkvæmt 5. eða 6. mgr. breytist ekki við fráfall eða breytta hjúskaparstöðu annarra réttihafa.

Uppfylli sjóðfélagi ekki skilyrði 1. mgr. um réttinda- og iðgjaldagreiðslutíma, fer um makalífeyri eftir ákvæðum 16. gr.

13. gr.

Barnalífeyrir.

Börn eða kjörbörn, sem sjóðfélagi lætur eftir sig, er hann andast, og yngri eru en 18 ára, skulu fá lífeyri úr sjóðnum, þar til þau eru fullra 18 ára að aldri, enda hafi hinn látni séð um framfærslu þeirra að nokkru eða öllu leyti.

Ef barnið á foreldri eða kjörforeldri á lífi, er sér um framfærslu þess, er samanlagður lífeyrir þess frá almannatryggingum og úr þessum sjóði 50% hærri en barnalífeyrir almanna-trygginga. Að öðrum kosti er hinn samanlagði lífeyrir tvöfaldur barnalífeyrir almanna-trygginga, en þó skal lífeyrir úr sjóðnum aldrei vera lægri en verða myndi, ef foreldri eða kjörforeldri sæi um framfærslu barnsins.

Sama rétt öðlast börn og kjörbörn þeirra sjóðfélaga, er njóta elli- eða örorkulífeyris úr sjóðnum samkvæmt 11. eða 12. gr., þó svo, að barnalífeyrir til barna eða kjörbarna örorkulífeyrisþega skal vera jafnmargir hundraðshlutar af fullum barnalífeyri og örorkulífeyrir hans er margir hundraðshlutar af hámarksörorkulífeyri.

Fósturbörn, er sjóðfélagi hefur framfært að mestu eða öllu leyti, njóta sama réttar og börnum og kjörbörnum er veittur hér að framan.

14. gr.

Réttindatími.

Réttindatími sjóðfélaga er sá samanlagði tími, sem veitir rétt til greiðslna úr sjóðnum miðað við fullt starf. Réttindatíminn þarf ekki að vera áunninn í samfelldu starfi, en myndast sem:

- a. Sá tími, er sjóðfélagi hefur greitt iðgjöld til sjóðsins er svarar fullu starfi.
- b. Sá tími, er sjóðstjórn úrskurðar sjóðfélaga vegna flutnings réttinda frá öðrum lífeyris-sjóðum.
- c. Sá tími, er sjóðstjórn með samþykki bæjarstjórnar heimilar sjóðfélaga að kaupa réttindi fyrir samkvæmt 2. mgr. 17. gr.

Réttindatími reiknast í árum með tveimur aukastöfum. Réttindatíma hvers sjóðfélaga skal reikna út árlega.

15. gr.

Iðgjaldagreiðslur falla niður.

Nú lætur sjóðfélagi í lifanda lífi af öðrum ástæðum en elli eða örorku af starfi því, er veitti honum aðgang að sjóðnum, og telst hann þá áfram sjóðfélagi í 6 mánuði eftir að launagreiðslur falla niður, enda hafi iðgjöld ekki verið endurgreidd á því tímabili, sbr. 17. gr. Að 6 mánaða tímabilinu loknu fellur niður réttur til framreiknings réttinda samkvæmt 11. og 12. gr., svo og réttur til barnalífeyris.

Eigi sjóðfélagi að baki a.m.k. 5 réttindaár, sbr. 14. gr., fellur réttur til elli-, örorku- og makalífeyris ekki niður, þótt hann hverfi úr sjóðnum, en miðast eingöngu við áunninn lífeyrisrétt samkvæmt 10.-12. gr. Sé réttindatími skemmri en 5 ár, fer um réttindi eftir 16. gr.

Sé staða eða starfi sjóðfélaga lagður niður, á hann rétt á að vera áfram í sjóðnum og greiða iðgjöld, sem miðuð séu við laun í þeim launaflokki, er staða hans var í, er hún var lögð niður. Nýtur hann þá sömu réttinda hjá sjóðnum sem hann hefði gegnt starfi sínu áfram.

16. gr.

Réttindi samkvæmt reglugerð SAL.

Um lífeyrisréttindi eftirtalinna skulu gilda bótaákvæði samræmdrar reglugerðar Sambands almennra lífeyrissjóða frá 1997 með áorðnum breytingum og þeim breytingum, er síðar kunna að verða á þeim gerðar.

- a. Umsækjenda um elli- eða örorkulífeyri, sem ekki uppfylla skilyrði 10. eða 11. gr. um réttinda- og iðgjaldagreiðslutíma.
- b. Umsækjenda um makalífeyri eftir sjóðfélaga, sem ekki hafa uppfyllt skilyrði 12. gr. um réttinda- og iðgjaldagreiðslutíma.
- c. Umsækjenda, sem ekki teljast lengur sjóðfélagar, sbr. 1. mgr. 15. gr., og eiga að baki skemmri réttindatíma en 5 ár, svo og umsækjenda um makalífeyri eftir slíka fyrrverandi sjóðfélaga.

17. gr.

Flutningur réttinda.

Nú flyst sjóðfélagi í starf, sem veitir aðgang að öðrum lífeyrissjóði, sem stofnaður er með lögum eða viðurkenndur er af fjármálaráðuneytinu, og er þá stjórn sjóðsins heimilt að endurgreiða með vöxtum öll iðgjöld, sem greidd hafa verið í sjóðinn hans vegna. Það er skilyrði fyrir þessari endurgreiðslu, að hún gangi til kaupa á lífeyrisréttindum fyrir hlutaðeigandi í þeim sjóði, er hann flyst til.

Heimilt er sjóðstjórn að flytja til sjóðsins réttindi í samræmi við samninga, sem gerðir eru við aðra sjóði um gagnkvæma réttindaflutninga sbr. 23. gr. Einnig getur stjórnin, þegar sérstaklega stendur á og með samþykki bæjarstjórnar, heimilað önnur réttindakaup aftur í tímann. Það skal m.a. sett sem skilyrði fyrir slíkum réttindakaupum, að mælt sé með þeim af forstöðumanni þeirrar stofnunar, er starfsmaðurinn vinnur hjá, gengið sé frá réttindakaupunum innan árs frá því að starfsmaðurinn var ráðinn og starfsmaðurinn sé eldri en 35 ára, þegar hann öðlast aðgang að sjóðnum.

18. gr.

Um greiðslu lífeyris.

Lífeyrir greiðist mánaðarlega fyrirfram. Stjórn sjóðsins getur gert það að skilyrði fyrir greiðslu lífeyris, að lögð séu fram öll nauðsynleg gögn til að sanna greiðsluskyldu sjóðsins (fæðingarvottorð, dánarvottorð, giftingarvottorð, lífsvottorð o.s.frv.).

Aldrei skal sjóðstjórn skylt að úrskurða lífeyri lengra aftur í tímann en tvö ár, reiknuð frá byrjun mánaðar, er umsókn berst sjóðnum.

Nú nær lífeyrisgreiðsla ekki fjárhæð, er svarar til a.m.k. eins stigs réttinda samkvæmt 16. gr., og fyrirsjáanlegt er, að um sameiningu við önnur réttindi verður ekki að ræða, og er þá

stjórn sjóðsins heimilt að inna greiðsluna af hendi í einu lagi samkvæmt reglum í samræmi við tillögur tryggingafræðings.

19. gr.

Bann við framsali og veðsetningu.

Óheimilt er að framselja eða veðsetja lífeyriskröfur samkvæmt reglugerð þessari.

20. gr.

Gerðardómur.

Vilji sjóðfélagi, annar réttihafi lífeyrisgreiðslu eða fjárhaldsmaður ólögráða réttihafa ekki hlíta úrskurði sjóðstjórnar um eitthvert atriði varðandi sjóðinn, getur hann lagt málið fyrir gerðardóm. Skal hann þá tilkynna sjóðstjórninni það innan fjögurra vikna frá því hann fékk tilkynningu um úrskurð hennar. Jafnframt skal hann tilnefna gerðardómsmann innan tveggja vikna, en sjóðstjórn tilnefnir annan af sinni hálfu. Þeir velja síðan oddamann, en geti þeir ekki komið sér saman um oddamanninn, skal hann tilnefndur af héraðsdómi Reykjaness. Úrskurður gerðardómsins er bindandi fyrir báða aðila og verður ekki lagður fyrir dómstóla. Kostnaður við gerðardóm skiptist milli aðila eftir mati dómsins.

21. gr.

Eldri réttindi.

Sjóðfélagar, sem njóta lífeyris við gildistöku reglugerðar þessarar skulu áfram taka lífeyri samkvæmt reglugerð þeirri sem gilt hefur frá 1. apríl 1968. Þann 15. desember 1997 fellur þó niður sú takmörkun á verðtryggingu lífeyris, sem kveðið er á um í 14. gr. þeirrar reglugerðar.

Reikna skal réttindatíma þeirra, sem eiga inni iðgjöld í sjóðnum við gildistöku reglugerðar þessarar en hafa ekki fyrir þann tíma hafið töku lífeyris, í samræmi við ákvæði 14. gr. Ennfremur skal reikna þeim, sem réttindi eiga samkvæmt 23. gr. eldri reglugerðar vegna starfstíma fyrir stofnun sjóðsins, réttindatíma með hliðsjón af ákvæðum 2.-4. mgr. þeirrar greinar.

Sjóðfélagi, sem lokið hefur iðgjaldagreiðslum til sjóðsins samkvæmt 7. gr. eldri reglugerðar og er orðinn fullra 65 ára að aldri fyrir gildistöku reglugerðar þessarar, skal ekki greiða iðgjöld samkvæmt 8. gr. Þeir, sem uppfylla þau skilyrði að hafa greitt iðgjöld í a.m.k. 26 ár og allt að 30 árum og orðnir eru 61 árs við gildistöku, skulu eigi greiða iðgjöld lengur en hér segir:

Liðinn iðgjaldagreiðslutími	Aldur við gildistöku	Hámark iðgjaldagreiðslutíma
29 ár	64 ár	31 ár
28 ár	63 ár	33 ár
27 ár	62 ár	36 ár
26 ár	61 ár	40 ár

Reikna skal hundraðshluta elli- og örorkulífeyris þeirra sjóðfélaga, er málsgrein þessi tekur til, í samræmi við 30 ára iðgjaldagreiðslutíma og bótaákvæði eldri reglugerðar, ef sú regla veitir meiri rétt.

Nú á sjóðfélagi vegna samþykktu bæjarstjórnar Keflavíkur, sem falla undir 5. mgr. 23. gr. eldri reglugerðar, betri lífeyrisrétt en þann, sem hér er kveðið á um, og heldur hann þá þeim rétti.

Lífeyrir, sem greiddur kann að verða vegna starfstíma fyrir stofnun sjóðsins, skal endurgreiddur úr bæjarsjóði eða af þeirri bæjarstofnun eða sjálfseignarstofnun, sem í hlut á.

22. gr.

Þátttaka bæjarsjóðs, bæjarfyrirtækja og sjálfseignarstofnana í lífeyrisútgjöldum.

Bæjarsjóður og viðkomandi stofnanir skulu endurgreiða sjóðnum mánaðarlega tiltekinn hundraðshluta af útgjöldum hans til lífeyrisgreiðslna. Bæjarstjórn ákveður hundraðshluta þennan til eigi skemmri tíma en eins árs í senn að fenginni umsögn tryggingafræðings og sjóðstjórnar. Við þá ákvörðun skal aðallega höfð hliðsjón af því, hve stóran hluta lífeyrisútgjalda ætla má, að sjóðurinn gæti borið í framtíðinni miðað við iðgjaldagrundvöll, eðlilega aldursskiptingu sjóðfélaga og eðlilega ávöxtun.

23. gr.

Samningar um gagnkvæm réttindi o.fl.

Heimilt er stjórn sjóðsins að gera samninga við aðra lífeyrissjóði um tilhögun réttinda-flutnings o.fl. Í slíkum samningum má víkja frá biðtíma- og bótaákvæðum reglugerðar þessarar í því skyni að koma í veg fyrir niðurfall réttinda, þegar sjóðfélagi skiptir um starf, og tvítryggingu réttinda, sem ekki miðast við liðinn réttindatíma. Slíkir samningar eru þó ekki bindandi fyrir sjóðinn, fyrr en þeir hafa hlotið staðfestingu bæjarráðs.

24. gr.

Breytingar á reglugerðinni.

Til breytinga á reglugerð þessari, annarra en þeirra, er leiða kynnu af breytingu á landslögum, þarf samþykki meirihluta sjóðfélaga og meirihluta bæjarstjórnar Reykjanes-bæjar.

25. gr.

Gildistaka.

Reglugerð þessi gildir frá 15. desember 1997 og kemur í stað reglugerðar þeirrar, sem gilt hefur frá 1. apríl 1968.

26. gr.

Ákvæði til bráðabirgða.

Stofnanir og fyrirtæki, sem 2. mgr. 3. gr. tekur til og aðild eiga að sjóðnum við gildisstöku reglugerðar þessarar, skulu eigi síðar en 6 mánuðum eftir gildistöku gera samning við sjóðstjórn um áframhaldandi aðild þess efnis, sem í nefndri málsgrein segir, enda fellur aðildin niður ella.

Með vísan til laga nr. 55/1980, staðfestist reglugerð þessi hér með.

Fjármálaráðuneytinu, 13. febrúar 1998.

F. h. r.

Áslaug Guðjónsdóttir.

Margrét Gunnlaugsdóttir.